

være aabenlyst urimeligt at lade ham beholde alle sine borgerlige Rettigheder. Med Hensyn til den nærmere Udførelse heraf henvises til senere Bemærkninger.

6. I Forbindelse med foranstaaende skal nævnes endnu et Forhold, der har været Genstand for Overvejelse, og som kræver en Ændring i Systemet.

Hovedsynspunktet ved Ydelse af Hjælp er vel det, at en trængende ikke maa lide Nød, men bortset fra den derpaa begrundede Ret for den trængende ydes Hjælpen som en Almisse efter et Skøn i hvert enkelt Tilfælde. Dette Princip virker — navnlig set i Forbindelse med Princippet værdig-uværdig — demoraliserende paa de trængende og bør afløses af det Princip, at Hjælp saa vidt muligt tilstaaes som en *egentlig Ret* for den trængende overfor det offentlige, i Henhold til et bestemt afgrænset, men gennemtvunget Retskrav, hvis Opfyldelse alene er afhængigt af de i Forvejen fastsatte Betingelsers Tilstedeværelse og ikke af et senere vilkaarligt Skøn fra den ene eller anden Myndigheds Side.

Med Hensyn til det — for Samfundet som for Individet — ønskelige i at fjerne det ydmygende i at modtage Hjælp og til, at der i hvert Fald ikke er Forhold mellem de Ydmygelser, som det nugældende System forvolder de trængende, og disses moralske Skyld, henvises til de foregaaende Betragtninger. Her skal kun yderligere bemærkes, at Samfundet — og dette maaske i endnu højere Grad end den enkelte trængende — vil se sin egen Interesse i en Gennemførelse af et Retsprincip.

Den første Henvendelse til Fattigvæsenet er saa langt den sværeste, og i de allerfleste Tilfælde foretages den først, efter at alle andre Veje er lukket. Men er den Vej først betraadt, den dermed følgende Ydmygelse overstaaet og de borgerlige Rettigheder tabt, saa gaar de senere Henvendelser saa meget lettere. Demoralisationen har gjort sin Virkning, og der skal meget til for at faa vedkommende paa ret Køl igen. Hvis derimod den trængende, der opfylder Betingelserne for at faa den Hjælp, der svarer til hans Trang, kan kræve denne som en Ret, efter forud fastsatte Regler, vil det ikke tilnærmelsesvis i samme Grad gaa ud over hans Selvfølelse og hans Mulighed for snart igen at staa paa egne Ben.

Op Hjælpen bør være bestemt afgrænset. Nu er der ingen Grænse opad, den sættes kun af Skønnet, der derfor vil blive søgt paavirket med alle til Raadighed staaende Midler. Rent bortset fra det økonomisk

set heldige i at fjerne Mulighederne for det Prelleri, som det nuværende System medfører, vil det gøre den trængende mere selvstændig og sparsommelig, naar han bestemt ved, hvad han har at klare sig med.

Paa Basis af foranstaaende Betragtninger, der i det væsentlige falder sammen med de Tanker, der er nedlagt i »Fremtidens Forsørgelsesvæsen«, er Arbejdet med nærværende Lovforslag sat i Gang. Da den nuværende Regering traadte til i April 1929 og tog en Revision af Socialforsikrings- og Forsørgelseslovgivningen op som en af sine første Opgaver, havde man i første Række Opmærksomheden henvendt paa den i 1925 nedsatte *Socialkommission*. Denne Kommissions Arbejde blev afbrudt i 1927 som Følge af, at den daværende Regering ønskede hurtigt at gennemføre en Række Ændringer (»Nedskæringer») af de enkelte sociale Love, og paa dette Tidspunkt var Kommissionen ikke kommet ud over de rent indledende Arbejder og forberedende Undersøgelser. (En af Fuldmægtig i det statistiske Departement *Olsen* udarbejdet Oversigt over de Oplysninger og Erklæringer, Kommissionen havde indhentet fra sociale Institutioner, Amter, kommunale Raad og Hjælpekassebestyrelser, findes aftrykt som Bilag 6). Under Hensyn hertil og til, at det maatte forventes, at en saadan Kommission, der talte 21 Medlemmer, nødvendigvis maatte arbejde forholdsvis tungt, besluttede Regeringen at ophæve Socialkommissionen og at lade Arbejdet med Sociallovgivningens Revision foregaa i Socialministeriet selv under Samvirken med de sociale Institutioner. Som raadgivende for Ministeriet ved Lovforslagene Udarbejdelse, særlig forsaaavidt de kommunale Problemer angaar, blev der derhos nedsat et af 7 Medlemmer bestaaende Udvalg. Angaaende Socialkommissionens Ophævelse og Nedsættelse af det nævnte Udvalg udsendes under 13. Maj 1929 følgende Ritzau-Meddelelse:

»Da Regeringen agter at søge gennemført en Genopbygning og Forenkling af Sociallovgivningen, er det naturligt, at man med Hensyn til Forberedelsen af dette Revisionsarbejde i første Række har haft Opmærksomheden henvendt paa den i 1925 nedsatte *Socialkommission*.

Denne Kommission nedsattes af daværende Socialminister *Borghjerg* paa Foranledning af Administrationskommissionen og efter eenstemmig Indstilling fra de forskellige politiske Partier, og Tidspunktet til den